

Homilie – Vespers ter afsluiting Heilig Jaar 2025 in het Aartsbisdom Utrecht

Onze Lieve Vrouwekerk, Apeldoorn, feest H. Familie, 28 december 2025

Schriftlezing: Fil. 2, 6-7

In ons liturgieboekje zien wij een kleine afbeelding van de Heilige Familie in Bethlehem.

Het betreft een paneel van Kerstmis van de houten hoofddeur van de *Sankta Maria im Kapitol* in Keulen uit de 11^e eeuw.

We zien links Maria en rechts Jozef die beiden overpeinzen
en wel het mysterie van de wonderlijke geboorte van dit Kind,
niet verwekt door de wil van een man, maar door de Heilige Geest.

Maria en Jozef, het gaat hun verstand te boven,
zij kunnen alleen stil verwonderd zijn en het bewaren in hun hart.

De kleine Jezus ligt in de kribbe, maar die wordt verbeeld als een altaar:

ja, het lichaam van Christus van de Eucharistie en dat wij straks onze aanbidding
zullen brengen, in verbondenheid met Maria en Jozef, met de herders en de wijzen uit

het Oosten, dat lichaam van Christus is dezelfde Jezus die Maria in de kribbe heeft neergelegd.

De apostel Paulus verwoordt met zijn woorden wie Hij ten diepste is:

Hij die bestond in goddelijke majesteit is ons bestaan komen delen als mens, ja zelfs als een slaaf. Jezus zegt daar immers zelf over dat Hij niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen (Mt. 20, 28).

Op de kerstvoorstelling van Keulen zien wij ook de os en de ezel. Zij kijken blij naar het Kind. Zij komen uit Jesaja en staan tezamen symbool voor de Joden en de heidenen, de niet-Joden, die in dit Kind hun Heer en meester erkennen.

Zij staan symbool voor ons als Kerk, de ene Kerk uit alle volkeren.

Jezus in doeken gewikkeld is gericht op de os en de ezel, op de gelovigen, op ons, Hij die is afgedaald uit de hemel om ons op te richten, op te heffen naar Hem, naar daar waar Hij nu is, bij de Vader, naar daar waar wij als '*pelgrims van hoop*' onderweg zijn.

Broeders en zusters, mede-*pelgrims van hoop*.

Wij besluiten in het aartsbisdom hier in Apeldoorn het Heilig Jaar ofwel Jubeljaar 2025, in vervolg op de eucharistieviering vanmorgen in de Sint Catharinakathedraal in Utrecht. Veel is er gedaan om dit jaar vorm te geven in onze parochies.

Priesters waren ook beschikbaar voor vieringen van de eucharistie en het sacrament van Gods barmhartigheid, de biecht.

Bedevaarten zijn gehouden, de nationale naar Rome (precies tussen het overlijden van paus Franciscus en de verkiezing van paus Leo XIV in!),

die van ons bisdom bij Onze Lieve Vrouw van Eiteren in IJsselstein,

die van de misdienaars uit heel ons land naar Oudenbosch.

En zo is er nog het nodig te noemen.

Dat alles opdat wij als *pelgrims van hoop* elkaar en anderen mochten en zullen blijven verrijken met ons geloof, onze hoop en onze liefde,

ja, dat wij evenals Maria en Jozef en de os en de ezel, ofwel alle gelovigen tezamen, gericht zijn en blijven op Jezus, Hij die altijd gericht is op ons, en dat we met Hem ook gericht blijven op hen naar wie zijn hart allereerst uitgaat: de armen, de vluchtelingen – zoals de H. Familie, zo hoorden wij nog deze morgen – en de eenzamen, ja voor allen voor wie wij als Kerk een teken van hoop moeten zijn, in navolging van onze Heer Jezus.

Door Hem zijn wij erfgenamen van het eeuwig leven, waarop onze hoop is gericht (Tit. 3, 7). Amen.